

מסורת הש"ס

6 [למקום ד' ע"ס] 3 [כ] 12א
כל מ"א 8 [ע"ע ח"ס]
קדוש 3. ד"ה האש[...]
ד [כס"א]: הקדושים.
8 [כס"א]: יום העלוי.
9 [כס"א]: אין לתמוה על
מנהגו שפסלו לט"ו.

תורה אור השלם

1. לי נקם ושלם לעת
תמוט רגלם כי קרוב יום
אידם וקץ עתות למו:
ברמי לב לה
2. כל הניגון קבוצו יחדו
היאם לאמיים מי בים
יצד זאת הראשונה
ישמענו יתנו עדיהם
ירדקו וישעו ואמרו
אמת: ישיעו מג ט
3. יציר פסל כלת תוד
המטויהם כל יועילו
ועדיהם הקדוה כל יראו
ובל ידעו למען יכבוה:
ישעיהו פר ט

גליון הש"ס

ת"ס ד"ה ל"ג: נספח
ס"ס הגדולה להר"י יוסף
אחילא באת מ כתב בס"ס
רבי גלגל בש"ס
מקובלת תלמידי ה"תוס' על
מ" ע"ו שידעו הם ח"ס
רבי מרדכי ד"ה אביר
ובר ש"ה א"ה ספק
ובספ"ר ע"ן לקמן דף י'
ע"כ תוספת ד"ה ע"ו:

מוסף רש"י

שמעון הוא לו. שני
מילי כשפירש חזוני ולא
אזל ומוה' מ"ה' מ
מח"ה: דכל אדם שפירש
מילי, אכל לא משלמים
להם ממון ביום חנם. לפי
שפסחם ביום חנם ומורה
לפי' ודוק פ"ס.

לפני אידיהן פרק ראשון עבודה זרה ב.

עין משפט
גר מצוה

א א מ"י פ"ט מהלכות
עבודה כוכבים הלכה א
סנה לאון ע"ה טו"ע י"ד
פ"י קחמ סעף א:

רבינו הגנאל
הרשב"א רבי שפלא לעתיד
לבא סביא הקב"ה
ספר תורה ומנהגו ואומר
כל מי שיעוסק בתורה יבא
ויטול שכרו מהקבוצין
ובאין כל האומות
בערבוביא דכתיב כל
הגוים נקבצו יחדו

לפני

לפני אידיהן של עובדי כוכבים ג' ימים אסור לשאת ולתת עמם.
וכוהו משום דאזיל ומורה לעבודת כוכבים ביום אידו: שאלה
במדי דהדר בעין גנון בהמה וכלים דכתיב (שמות כג) כי ישאל איש
ממעט רעהו וגו'. מלוה במדי דלא הדר בעין גנון מעות דכתיב (ס"א) אם
כסף מלוה את עמי דמלוה להואללה
נתנה ומשלו לו מעות אחרים: שמת
הוא לאמר ומן. למחר: גמ' יוס
אידם. היינו עבודה כוכבים דכתיב
בההיא פרשה יקומו יעורכס: יסנו
עדיהם וילדקו. השתא סלקא דעתיה
דעובדי כוכבים כתיב ואחמיה מממה
יתנו עובדי כוכבים עדיהם יבואו
עבודת כוכבים שעבדו ויעידו עליהם
וילדקו: עדום שפיעדו בעלמס.
ביום הדיון שעבדו לעבודת כוכבים
בעולם הזה: ישמעו. ובגדי כוכבים
את העדות שמלות מעידות ויאמרו
אמת דין הוא שראוין ישראל
להטעק: ועדיהם המס. עבודה
כוכבים הנהא ומעיד על עובדיה
לחייבם: בערבוביא. כולן מעורבבין
ולא אומה ואומה בפני עצמה:

אידיהן של עובדי כוכבים שלשה ימים
אסור לשאת ולתת עמהם להשאלין ולשאלו
מהן הלוותן וללוות מהן לפורעין ולפרוע
מהן רבי יהודה אומר נפרעין מהן מפני
שמיצר הוא לו אמרו לו אע"פ שמיצר הוא
עכשיו שבוה הוא לאחר זמן: גמ' רב
ושמואל חד תני אידיהן וחד תני עידיהן מאן
דתני אידיהן לא משתבש ומאן דתני עידיהן
לא משתבש מאן דתני אידיהן יכי קרוב יום אידם ומאן
דתני עידיהן לא משתבש דכתיב יתנו עדיהם ויצדקו ומאן דתני אידיהן מאי
טעמא לא תני עידיהן אמר לך תברא עירף ומאן דתני עידיהן מאי טעמא
לא תני אידיהן אמר לך מאן קא גרים להו תברא עדות שהעידו בעצמן הלך
עדות עירפא והאי יתנו עדיהם ויצדקו בעובדי כוכבים כתיב הוה בישראל
כתיב ד'אמר ריב"ל כל מצות שישראל עושין בעולם הזה באות ומעידות
להם לעוה"ב שנאמר יתנו עדיהם ויצדקו אלו ישראל ישמעו ויאמרו אמת אלו
עובדי כוכבים אלא אמר רב הונא ברבי דרב יהושע מאן דאמר עידיהן מהבא
ייצרי פסל כולם תוהו וחמודיהם כל יועילו ועדיהם המה דרש ר' חנינא בר
פפא ואיתימא ר' שמלאי לעתיד לבא מביא הקדוש ברוך הוא ס"ת [ומניחו]
בפיקו ואומר ר' למו שעסק בה יבא ויטול שכרו מיד מתקבצין ובאין עובדי
כוכבים בערבוביא שנאמר יכל הגוים נקבצו יחדו [וגו'] אמר להם הקדוש
ברוך הוא אל תכנסו לפני בערבוביא אלא תכנס כל אומה ואומה
וכופריה

וכי לא יוכל ישראל לומר איני נרץ עמה למכור ולקנות וכן לשאל ללוות ולפרוע מה ידע העובד כוכבים שמניח משום אידו לכן
נראה דעמם הימור משום דעכו"ם שבינינו קים לן בגייהו דלא פלחו לעבודת כוכבים ומהאי טעמא שרי לקמן פ"ב דף (ה) כה.
רב יהודה דשדר ליה קורנא לאצירנא ביום אידו אמר קים לי בגייהו דלא פלח לעבודת כוכבים וכן רבא (ש) דשדר ליה קורנא לרב
שיק ביום אידו אמר קים לי בגייהו דלא פלח לעבודת כוכבים א"כ יש לסמוך אהיה דתנא בירושלמי על מנתי' דאסור לשאת ולתת
תני דג"א בעובד כוכבים שאינו מכיר אבל בעובד כוכבים שמכירו מותר מפני שהוא ממתיק ומניח הנכנס לעיר ומלאין שמחים שמת
עמהם שאינו אלא כמתניף להם ור"ת היה מפרש אסור לשאת ולתת עמהם דוקא במידי דתקריבא ולא איירי כלל בלקנות דודאי שרי בין
לנשוא ולחיל ועבודה בין לנשוא ולפני עור לא תתן דלא אסור אלא למכור דוקא מידי דתקריבא ולשאת ולתת הכי פ"י לשאת מהן
המעות ולתת להם מידי דתקריבא חליפי המעות ומביא ראייה מדלביעיא [לקמן דף (א) גמרא טעמא דלשאת ולתת עמהם אי משום הרווחה
פירוש משום שמריח ומשתכר ואזיל ומורה לעבודת כוכבים או דלמא משום ולפני עור לא תתן מכשול וקאמר נפקא מינה דלית ליה
בהמה לדידיה ואי מידי דלאו תקריבא אסור אמאי לא קאמר נפקא מינה למידי דלאו תקריבא דמשום הרווחה איכא אלא ודאי מידי
דלאו תקריבא שרי דלא שיכא אזיל ומורה במתק וממכר כיון שנתן המעות תחת החפץ והוא לוקח וגם אינו נשבע כ"כ שיריח בכתורה
ובעיא דגמרא הכי מפרש טעמא דאסור לשאת ולתת עמהם במידי דתקריבא משום הרווחה שיהיה לו בהמות רבות בריות אפי' אית ליה
לדידיה נמי אסור שמתוך שיהיה לו הרבה בהמות יקריב מן המובחר או משום לפני עור ונפקא מינה דכי אית ליה בהמה לדידיה
שרי ולפי פ"ת אין לתמוה על מנהג העולם שאפילו אם היו מחזיקין אותם כעובדי עבודה כוכבים שהרי אינם עושים שום תקריבא
אלא במעות ובה לא שייך הרווחה והרבה מעות מנזיים להם לאותו דבר ומייהו נכון הוא להחמיר כשכא העובד כוכבים ואומר הלויני
מעות לשקרי שקורין אופרי"ר אבל ר' אלחנן אמר כי גם באוקס אופרי"ר אין שום אסור כי מה שהם נוטלים אותם לנלמים
ולנומרים אינו ממש לשם עבודה כוכבים אלא לזורך הנאחם: פ"ת דוקא בהנאם אבל ברביית שרי משום דמנעור
טובא כדאמרין בקדושין (דף כ) לחזין איניש ברמייה ולא לחיף ברביית: ולפרוע טהון. בגמרא [לקמן דף (א) פסקין כרבי יהושע
בן קרח דמלוה על פה נפרעין מהם מפני שהא כמחיל מידם ויכול להיות דאפי' מלוה בשער נמי נפרעין מהם כדאמר בירושלמי
אפי' מלוה בשער אובדת היא שלא כל שעה אדם זוכה ליפרע ממנו ולכן נראה לר"י דאומה מלוה שבשטרניו או אפי' אומה שיש
לנו מהם חותמות שמתוך ליפרע מהם ואפי' הוא אזיל ומורה שעלולם הוא חשיב כמחיל מידם והא דאמר רבי יהושע בן קרח מלוה
בשטר אין נפרעין היינו כשידנו תקיפה עליהם ואפי' הכי מלוה על פה נפרעין שלא יכפור פעם אחרת והיכא דליכא משכון
אומר בירושלמי דאין מלוה אובדת במשכון מיהו בכל ענין חשיב כמחיל מידם שמה פעמים אובדת אפי' במשכון: מ"ב דא תני עידיהן.
פרק משילין (י"ב דף נ"ה): איכא חד תני משילין וחד תני משילין וחד תני משילין וחד תני משילין וחד תני משילין וחד תני משילין
האי גוונא ושמת לא שייך לרקק משום דאדי' ואדי' חד משמעות לשון הוה לכו אכן קשיא מההיא דפרק החליל (סוף דף נ: ועס ד"ה וחד) שאזנה
השוכה וכן פ"ב דיבמות (דף י"ד) (ועס) ראשונה ושניה דלא חד משמעות וניהו ולא דייק הכי וי"ל הכל היינו טעמא דדייק הכי משום דמתמכר
ליה טפי לשון עדות לפי שהוא נשכר וקשיא לי על מירון זה דמאי מקשה חו ומאן דתנא עידיהן מ"ט לא תני אידיהן הכי כדכר פירשנו
דהמקשה נמי היה יודע אמתו טעם דלשון עדות עדיף וי"ג דהכי הקשה מאן דתני אידיהן אמאי לא תני עידיהן דהא עידיהן ממש כתיב בהדיא
בפרק אבל אידיהן ממש לא כתיב בקרא אלא אידם ומשני תנא עדיף פ"י לשון שבר ופריך א"כ מ"ט דמאן דתני עידיהן הא ודאי דתברא עדיף:
רומי